

til Uddannelse — jeg taler her nærmest om Jod-folket, — er en Helhed, der er bygget op paa Rekrutuddannelsen, hvorefter skal følge Leirøvelserne, Øvelserne ved Reserverbataillonerne og endelig ved Forstærkningsbataillonerne. De Sidste ere desværre aldrig blevne udførte. Vil man nu vilkaarligt gribe ind og gjøre Forandringer i denne Plan paa et enkelt Punkt, saa forstyrres man den Helhed, der gaar igjennem den. Det er dette, der sker ved at gribe ind i Leiruddannelsen og foreslaa Forandring deri. Jeg tilstaar, at skulde der overhovedet være Tale om en Indskrænkning af Øvelsestiden, forekommer det mig, at det nuværende Tidspunkt er mindst heldigt, eftersom Folkethinget iaar for anden eller tredje Gang har negtet Bevilling til Indkaldelse af 113 Militærarbejdere, hvorved man vilde bevirke, at Jodfolket kunde faae hele den Uddannelse, som Hærløven har tilfattet, ved at befries for Ekstraarbejde. En Indkaldelse af disse Militærarbejdere, der vilde have forløbet Solbatens virkelige Uddannelsestid med mindst 8 eller 10 Dage, har Folkethinget ikke villet gaa ind paa, og saa vil man desuagtet indskrænke Øvelsestiden ved at forkorte Øvelserne. Der har her i Thinget, som bekendt, ofte været forhandlet om, hvorvidt Leirøvelserne ikke burde ombyttes med Kantonnementsøvelser, og have end Meningerne derom været delte, saa tør det dog siges, at Stemningen overveieude har været for Kantonnementsøvelser. Et maa man dog ikke glemme, nemlig at Forudsætningerne, hvorunder man har sluttet sig til Kantonnementsøvelser, have været grundforskjellig fra dem, hvorunder Forslaget nu fremsættes, thi de have hvilet paa en forandret Tidinddeling og en helt forandret Lærnuus og Plan for hele Uddannelsen, og er man end ved Forhandlingerne gaaet med til at anbefale en Indskrænkning i Øvelsestiden, saa var dette kun i Betragtning af, hvad der vandtes paa andre Omraader. Men een Ting staar fast, og det er, at Ingen her har tænkt paa at indføre Kantonnementsøvelser paa en saadan Maade, at de skulle afholdes om Sommeren. Det Spørgsmaal, der nu foreligger, er efter min Mening ikke, hvorvidt man her kan foretage et Forsøg, der kan passes ind i det Bestaaende og tillige have Betydning med Hensyn til Fremtidens Hærevision. Her er kun Spørgsmaal om Et, nemlig, hvorledes passer dette Forslag ind i det Bestaaende, thi det Bestaaende har sin Berettigelse. Naar man saa fra forskjellig Side har hørt Klage over, at Leirøvelserne ikke have givet den Frugt, de skulle, og naar man har hørt udtale, som det nu blev nævnt af den høitærede Krigsminister, at de Mænd, hvem Leiren har været betroet, have haft forskjellig Anskuelse om, hvad der paa forskjellig Omraader burde søges opnaaet, saa er det jo ganske naturligt, at man paa mange Omraader kan ønske Forandringer; men det Spørgsmaal, der skal afgjøres, er dette: have Leirøvel-

serne holdt, hvad de lovede? Er det, som blev udtalt i Motiverne til Hærløven, som Maal for disse Øvelser, blevet opfyldt? Herpaa svarer jeg: Ja, i fuldeste Maal. Hvad er Leiren? Det er — jeg benytter her Motiverne til Hærløven Sp. 62 — en Infanterileir paa 10 Batailloner, der bringes op til 800 Underforporaler og Menige, for i et Tidrum af 45 Dage at indøves dels i Leir, dels paa Marsch. Der staar udtrykkelig i Motiverne: „Marsch frem og tilbage mellem Garnison og Leir“, og der tilføies: „Da der til Marschen for enkelte Afdelinger vil medgaa 8—10 Dage, ere 45 Dage den korteste Tid, som man tør foreslaa, naar den tilstrækkelige Nytte skal kunne høstes“. Nu har ganske vist Hærløvens § 19 bestemt, at der tillige skal deltage et Kavaleriregiment og 2 Batterier samt et Ingenieurkompagni i Leirøvelserne; men at det væsentlig var en Infanterileir, der tilfattedes, fremgaar alene af den Omstændighed, at var det væsentligt paa de større Øvelser, man vilde have lagt Vægt, altfaa paa, hvad jeg vil kalde Hærførernes Øvelser, saa stod denne Styrke af 1 Kavaleriregiment og 2 Batterier i Misforhold til Diemedet, thi der maatte da kræves mindst 2 Kavaleriregimenter og mindst 1 Bateria mere. Jeg tillader mig saaledes at tro, at hvad Hærløven har villet med Leirøvelserne, er naaet; men noget ganske Andet bliver det, naar man vil lægge en ganske anden Bømmelse til Grund og vil noget helt Andet med disse Øvelser, end Hærløven har villet. At man saa ikke vil finde den fuldt tilfredsstillende, er naturligt, men Spørgsmaalet bliver da, om der, ved at gaa en anden Vej, vindes eller tabes. Vender jeg mig da til Forslaget for at undersøge, hvilke Følger de foreslaaede Forandringer ville have, saa har den høitærede Krigsminister idag og i sit Foredrag forleden sagt, at det Første, man skulde naae, var at vinde nogle Øvelsesdage ved en hurtig Koncentration, saa at Koncentrationen og Hjemtransporten vilde tage 4—5 Dage. Jeg kan for dette Punkts Vedkommende, med Hensyn til Benyttelsen af Jernbanen, ganske henholde mig til hvad der blev udtalt af det ærede Medlem for Helsingør (Thomsen), — efter min Overbevisning er der Intet herved at lære, — men jeg tillader mig ogsaa at nære en bekløden Tvivl om, at det vil lykkes at foretage Koncentrationen indenfor den angivne Tidfrist, naar man ikke vil standse Trafikken. Hvad enten Øvelserne sættes saaledes, at den første Dag bliver den 15de Juni, eller at den bliver den 29de Juni, saa bliver det en Søndag, og i det Mindste paa Sjælland vil det være forbundet med temmelig store Vanfæligheder at faae Ekstratog til Transport paa en Søndag, navnlig paa den Tid af Aaret. Men lad være, at det vil lykkes at koncentrere og hjemsende i 4—5 Dage, saa maa man erindre, at Dagen efter Ankomsten i Leiren kan ikke paaregnes til Øvelser; den maa man have fri til at